

Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) og nu sidst fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), en Tante, som jeg ikke kan finde har sin Rigtighed, skøndt det synes, at Alle ere enige derom. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte, at mulig stemmer denne Dom ikke med de Forudsætninger, under hvilke den ævissse Befolkning tidligere har levet. Naar det er Tilfældet, kan det jo tænkes, hvad der synes mig at fremgaa af Forhandlingen idag — jeg er jo ellers ikke hjemme i Sagen — at der er en stor Befolkning, der opfatter den saldne Høiesteretsdom som en uretfærdig Dom. Hvis det er Tilfældet, er det ialtsald ikke heldigt, og mig forekommer det tillige, at der for denne Befolkning kan være nogen Grund til at have en saadan Opfattelse, naar der saavidt jeg har forstaaet af Forhandlingen i Sagen, er to tidligere Domme, som ere i Modstrid med Høiesteretsdommen. Deraf læres ialtsald dette, at vore Retter ere ikke useilbare. Der maa dog vel være Feil et af Stederne, og mig forekommer det, at, som jeg nævnte før, baade Ministeren, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) og det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), have udtalt en Tante, som tyder paa, at man mener, at Høiesteret er useilbar, og det er særlig denne Tante, jeg ikke kan forsjone mig med. Den høitæredede Minister har sagt, at han kunde ikke optage en ny kriminel Undersøgelse, da der forelaa en Høiesteretsdom. Fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds fremkom denne Tante i den Skikkelse, at Thinget ikke burde gjøre Noget i Retning af Godtgjørelse til dem, der havde tabt for Høiesteret, og dette støttede han paa, at Høiesteret havde dømt. Fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) løb det endelig saaledes, at han fandt Ministerens Standpunkt korrekt som en Ministers Standpunkt. Jeg kan ikke finde, at dette Standpunkt er korrekt, hverken for en Minister eller en Privatmand eller en Jurist eller en Lægmand, eller hvortedes jeg ellers kan tænke mig et Menneſte. Naar vi indrømme, at der kan være begaaet en Feil, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har jo betonet Muligheden af, at der er en, maaste endog stor Del af Befolkningen, der har en saadan Opfattelse, saa kan jeg tænke mig mange Forhold, hvor det kunde ske, at der, efter at Høiesteret havde sælbet sin Dom, fremkom saadanne Dplysninger, at de vilde bevidne, at Høiesteret selv maatte dømmes imod, hvad den tidligere havde dømt. Man har jo Exempler paa — jeg kan rigtignok ikke paavise dem i Diebliffet, men jeg har dog baade læst og hørt om Saadant — at Nogen endog har været dømt til Døden, og at det bagefter er blevet opklaret, at det var en uretfærdig Dom. Naar det nu kan være saa, saa

kan jeg ikke forstaa eller billige den Opfattelse, at man ikke skulde kunne tage Sagen op til fornyet Undersøgelse, fordi der alt er sælbet Dom af Høiesteret. Jeg tror, at der kan komme saadanne Dplysninger frem, som burde føre til en fornyet Undersøgelse. Man kan sige, at saadanne ligge ikke for, men det vil jeg nærmest faste. Skylden paa Ministeren for, idet det havde været hans Sag i den mellemliggende Tid at finde saadanne Dplysninger; men i alt Fald, hvis Skylden saa er, vil jeg sige, at naar der er nogen Sandsynlighed for, at der kan bringes nye Dplysninger frem, vil jeg endog finde det rimeligt og rigtigt, at der herom afholdes Forhør, som kunde bringe Lys i Sagen, for at det dog kan komme til at ses, om det er saa eller ikke saa. Jeg har egentlig kun taget Ordet for at gjøre opmærksom paa det, jeg har sagt med Hensyn til Høiesterets Autoritet. Jeg har al Agtelse for Høiesteret og høier mig for den, men jeg tror ikke, at det, at Samtlige høie sig under Loven, — hvad jeg tror, at enhver brav dansk Mand bør gjøre, kan føre til, at man skulde billige, at en saadan Dom af Høiesteret er uomstødelig. I Tilfælde, hvor der senere kan stilles Dplysninger, er det fuldkommen rigtigt at tage dem frem og foranledige en Dom i modsat Retning. Jeg tror, at Høiesteret er selv bedst tjent med, at Saadant kan ske.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg finder mig foranlediget af den sidste ærede Talers Bemærkning til at yttre, at det vilde selvfølgelig være min Sag at tilveiebringe en fuldkommen faktisk Fremstilling af Sagens Sammenhæng til Rigsdagens Benyttelse, dersom jeg vilde stille et Forslag i en eller anden Form i Anledning af den, f. Ex. om at yde de Personer, her er Spørgsmaal om, en Erstatning under en eller anden Form. I saa Fald vilde det naturligvis være min Pligt at motivere dette Forslag, hvilket ikke kan ske paa anden Maade end ved en fuldstændig Fremstilling af det Faktiske i Sagen; men det er ikke min Hensigt, og naar jeg ikke vil stille Forslag, veed jeg ikke, i hvilken Form eller paa hvilken Maade det skulde være min Pligt at forsyne Rigsdagen med en Fremstilling af det Faktiske i Sagen. Jeg skal blot sige, at Sagens faktiske Sammenhæng i dens Hovedtræk er jo let tilgængelig; den kan man jo lære at kende ved at tage Høiesteretsdømmet for 1874 for sig, hvor Overrettens og Høiesterets Domme i Sagen ere aftrykte, og hvor der i Høiesteretsdømmens Præmisses gives en temmelig fuldstændig Fremstilling af Retssagens Sammenhæng i det Hele og Store, og jeg tror ogsaa at kunne sige, at i det Maal, som er nødvendigt for enhver Folkethingsmand, der vil danne sig en Mening om Sagen, findes der i det der Foreliggende fornødent Materiale nok i saa Henseende. Jeg fremspør dette, fordi jeg ikke kan lade henstaa uimodsagt, at det skulde være en Forsømmelse fra